

НАЧАЛО

СТАТУТ

ЦЕНТРОВЕ

АКАДЕМИЧЕН
ЦЕНТЪР ЗА
ЛИТЕРАТУРА И
КУЛТУРА

ИЗДАТЕЛСТВО

ГАЛЕРИЯ

УСЛУГИ

ИСТОРИЯ

КОНТАКТИ

СГРАДАТА

ФОТОАРХИВ

АРХИВ

8 декември в Студентския дом

За пръв след 1990 г. Студентският дом стана център на голям празничен купон по случай 8 декември — Денят на българските студенти. Точно в 17,30 ч. Галерията на Дома започна да посреща студентите (представители и приятели на организаторите — АИЕСЕК - Асоциация на студентите икономисти, Български студентски съюз, Академичен хор „Ангел Манолов“, Академичен фолклорен ансамбъл, Национална студентска конфедерация, Театър-студия "Студентина", Студентско общество за компютърни изкуства, Национален студентски дом) и техните гости, сред които се открояваха президентът на Република България г-н Георги Първанов, министърът на образованието и науката доц. д-р Игор Дамянов, народни представители, писателят Георги Данаилов, проф. Ивайло Знеполски, художествени ръководители на студентски и младежки творчески състави и др.

В началото на тържеството поздравително слово към българските студенти произнесе доц. д-р Игор Дамянов, министър на образованието и науката.

Церемонията по награждаването на отличените студенти в конкурса за есе „Студентите: бъдещето сега“ започна с думи на Георги Данаилов, председател на журито. Той обяви резултатите:

Поощрения се присъждат на **Елисавета Йосифова Мороз**, студентка в специалност „Българска филология“ на Софийски университет „Св. Климент Охридски“, **Росица Нанкова Тодорова**, студентка в магистърска програма „Интеркултурни изследвания“ на Софийски университет „Св. Климент Охридски“ и **Светлана Стоичкова**, студентка в специалност „Финанси“ на Стопанска академия „Димитър Ценов“ — Свищов.

Втора награда се присъжда на [Димитър Божанов](#), студент в специалност „Право“ на Софийски университет „Св. Климент Охридски“. Наградата връчи доц. д-р Игор Дамянов.

Голямата награда се присъжда на [Милкана Стефанова](#), студентка в специалност „Туризм“ на Университета за национално и световно стопанство — София. При връчването на голямата награда президентът на Република България г-н Георги Първанов произнесе [слово](#).

Всеки от номинираните студенти, освен почетен диплом и парична премия, получи книги, предоставени от Книжарници „Хеликон“ (тритомник с есета на Томас Ман и книга от Вера Мутафчиева) и заглавия на Академичен център за литература и култура, сред които изненадата се оказа сборникът „Академични дискусии“, където вече са публикувани и петте отличени есета в конкурса.

След награждаването Академичен хор „Ангел Манолов“ и Академичен фолклорен ансамбъл поздравиха колегите си с празника, а Сандрин Монлезон — студентка от Сорбоната и възпитаничка на ансамбъла — изпя прочута българска народна песен. Тогава купонът беше оставен в ръцете на ди джей Любо Ди. Не липсваше и очаквания коктейл.

*Доц. д-р Игор Дамянов,
министър на образованието и науката*

ПОЗДРАВИТЕЛНО СЛОВО,
*произнесено на тържественото честване
по случай 8 декември — ден на българските студенти
в Националния студентски дом*

Скъпи студенти!
Уважаеми господин Президент!
Уважаеми гости!

Отдавна не ми се е случвало да празнувам 8 декември и това, че тази вечер съм тук, е израз и на моето желание да се почувствам с няколко години по-млад — може би само с няколко години по-млад.

Знаменателен е фактът, че тази година се навършват 70 години от създаването на Студентския дом. Но нека не забравяме, че тази година се навършва още една кръгла годишнина — при това много по-голяма — 100 години от първото честване на 8 декември — празникът на българските студенти.

Затога, като историк професионалист, си позволявам да ви върна през тези 100 години назад, за да ви припомня, че българските студенти са били винаги там, където

е бил народът. Това е бил и техният девиз: „Където народът — там и ние!“ Нека да не забравяме това!

В същото време, като човек от настоящето и с поглед към бъдещето, бих искал да ви посъветвам: Недейте да забравяте, че единственото нещо, което не ни е подвластно, е времето. Нека не го губим безцелно, нека да го използваме рационално, за да ставаме по-мъдри, по-умни, по-весели и да правим нещата така, че да изпитваме удоволствие от това, което сме осъществили и да накараме другите да изпитват удоволствие от това, което сме направили за тях.

Честит празник! Бъдете живи и здрави! Веселете се и чувствайте празника в себе си не само и единствено по повод на 8 декември!

*Георги Първанов,
президент на Република България*

СЛОВО,

*произнесено при връчване на наградите
в конкурса „Студентите: бъдещето сега“
на 8 декември 2003 г. в Националния студентски до м*

Скъпи млади приятели!

Първо искам да ви честитя този красив празник! Да си честитим 8 декември, защото онзи, който е търкал студентската скамейка, ще чувства цял живот този празник като свой. Това е може би най-младежкият, най-емоционалният, един от най-красивите празници, които отбелязваме всички ние заедно. Това е празник, който е влязъл в националния студентски календар не по силата на укази, постановления или други нормативни документи, а защото младите хора го харесват и винаги го отбелязват, следвайки традицията, но и прибавяйки нещо ново към празника. Всеки 8 декември е твърде различен от всички останали, които го предхождат.

На второ място бих искал да поздравя организаторите на конкурса за студентски есета. Аз прочетох и петте номинирани разработки. Съжалявам, че нямах възможност да прочета всички останали, защото сигурен съм, че и те носят от качествата и характеристиките на онези, с които имах удоволствието да се запозная.

Радвам се, че мога да поздравя Милкана Стефанова с нейната първа награда. Това е есе, което си струва да бъде публикувано и видяно от много повече хора, отколкото от високопредставителното жури и ние, присъстващите тук. Силно, предизвикателно есе, да не кажа провокативно (в добрия смисъл на думата), скептично, но нестигащо до nihilизъм. Човек остава в оптимистично настроение, дори когато прочете тези силни, гневни въпроси, които Милкана поставя.

Бих искал да поздравя Димитър Божанов. Чел съм много разработки с научен характер. Аз самият съм научен работник, бил съм и за кратко време преподавател. Това е солидно есе, едно солидно проучване и вярвам, че Димитър има добро бъдеще като научен работник, ако разбира се, предпочете да се развива така.

Радвам се, че получиха своите награди и Росица, и Елисавета, с техния нетрадиционен прочит на темата. Беше ми много интересно да прочета и онова, което Светлана е написала — как тя обрисова света чрез своя приятелски кръг (не в оня смисъл на думата, който сме запомнили от предишните години). Поздравявам още веднъж всички, които са участвали в конкурса — победителите, номинираните!

Вярвам, че сега въпросите са много повече от отговорите. Така беше и преди 20-30 години. Аз ви пожелавам, скъпи млади приятели, добре да осъзнаете дали искате или не, дали сте готови или не — на тези въпроси сами ще си отговорите — но вие сте бъдещето, вие сте бъдещата наша европейска администрация, от вас ще се излъчат бъдещите управляващи, вие ще сте лицето на българския бизнес, от вас ще се родят бъдещите професори и академици.

Бих ви пожелал, след 20-30 години, когато има подобен конкурс (а такива конкурси ще има винаги, защото студентите винаги ще бъдат бъдещето — сега, в настоящия момент), онези, които ще журират и ще раздават наградите, да видят повече оптимизъм в разработките и всички вие тогава да повярвате, че онова, което сте писали днес в тези трудни години се е реализирало в бъдещето.

Още веднъж — честит празник! Бъдете живи и здрави!